

som Alderstillaaget skal tilkomme 8, ikke af 19, som det flere Gange er bleven sagt, men af 17, for i § 5 er der gjort Undtagelse med to Embedsmand. Jeg har imidlertid ikke selv stillet noget Endringsforslag til denne Lov, for det Første fordi jeg erkjender, at det ikke er af nogen vigtig finantsiel Betydning, og jeg derfor i det Hele har været i Tvivl om Spørgsmaalet nu burde reises her eller om Principet burde restitueres ved 3die Læsning, og dernæst maa jeg ogsaa bemærke, at i ethvert Fald maa Dommen om § 5 være afhængig af, hvilket Udfald §§ 2 og 3 (Tscherning: Hør!) faaar. Misforstaae mig ikke — efter min Anskuelse er den Beslutning, hvortil Majoriteten er kommen, netop den rigtige, og i Gaab om, at den ogsaa vil blive vedtagen ved 3die Læsning, vil jeg derfor være saa meget mere tilbøjelig til, forsaavidt den ærede Rigsdagsmand som har sagt, at han vil stille et Amendement til § 5, gjør dette, at tiltræde det.

Finantsministeren: Forsaavidt den ærede sidste Taler finder, at der er Anledning til, ved Fastsættelsen af Alderstillaagene at tage Hensyn til den absolute Tjenestetid, kan jeg jo ikke nægte, at derom kan være forskellige Meninger; det har jeg allerede indrommet; men forsaavidt derimod den ærede Rigsdagsmand støtter denne sin Mening ved at tage Hensyn til et andet Lovforslag, som foreligger heri Salen, maa jeg gjøre ham opmærksom paa, at han maa have overseet, at der i dette sidste Lovforslag jo aldeles Intet findes i denne Retning; thi Toldvæsenets Alderstillaag ere jo ikke betingede af den absolute Tjenestetid, men kun af en relativ Alderstjeneste, saaat det er en Misforstaaelse af den ærede Rigsdagsmand, naar han antager, at Regjeringen havde været incosequent i Henseende til disse 2 Forslag.

Tscherning: Det er mig kjær, at have mødt en Understøttelse i Salen for dette Forslag, og jeg skal vide at benytte den. Det forekommer mig, som om den høitærede Finantsminister meente, at Alderstillaagene ved at gives til Classen uden Hensyn til en foregaaende Tjeneste skulde have det Gode, at det drog Embedsmændene hen imod denne Stilling, fra de Stillinger, de havde havt tidligere f. Ex. i Minist-

rierne; dersom det var hans Anskuelse, saa troer jeg, at den er feil. Det, som skal bringe en Mand fra Ministeriet til med større Lykkehed, at gaae ind i denne Stilling, det skulde netop være, at han erkjender, at den Tjeneste, han har havt i Ministeriet, som han ogsaa til Gode i den nye Stilling, han faaer, og vil man altsaa ved at ansætte dem i disse Stillinger skaffe et Afløb for saadanne Kræfter i Ministerierne, som man ikke med god Grund kan forfremme til høiere Poster, men hvis Dygtighed og Brugbarhed, man tvivrigt anerkjender, saa skal man netop tage Hensyn til deres hele Tjenestetid, det er netop det, der skal friste dem ind i Stillinger af denne Natur. Man maa meget hellere fordele dette Alderstillaag i mindre Summer og paa flere og tage Hensyn til Tjenestealderen i det Hele taget, end indfrænte det, som her foreslaaet. Derved vilde ogsaa en stor Banskfælighed ryddes afveien; skal man nemlig kun sætte Alderstillaaget for denne Klasse med Hensyn til den Tjeneste, de have gjort i selve Classen, saa vil man blive nødt til at lade et langt Antal af Tjenesteaar gaae forud, f. Ex. 15 Aar, forinden man med Grund kan andrage paa noget Alderstillaag eller ogsaa fastsætte en mindre Tjenestetid, f. Ex. 10 Tjenesteaar. Man har jo ogsaa ofte seet Mænd komme ind i Stillinger af denne Art, som tidligere egentlig ikke have været i nogen Embeds-carriere. Men naar man derimod tager Hensyn til den tidligere Embedsstilling, saa vil denne Banskfælighed falde bort, saa kan man, om det skulde være, begrænse Tjenestetiden i det Hele taget til 15 Aar, og saa vil en Mand, som har været i en tidligere Embedsstilling efter 5 Aars Forløb, naar han har været i en tidligere Embedsstilling i 10 Aar, kunne faae Alderstillaag, medens den, som strax betræder denne Vej, ikke vil kunne opnaae det førend efter 15 Aars Forløb. Ved denne Foranstaltning vil man altsaa fyldestgjøre den store Fordring, at belønne lang flittig Tjenestetid og ikke belønne i større Maal dem, der kun i kort Tid have ydet Staten deres Kræfter, og som mange Gange ved saadanne Embeder senere have faaet en Begunstigelse, fordi de, saa at sige, ere tagne op paa Livets Bane, da den var bristet under dem, saa at jeg troer, at det